

สรุปผลการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

โดย ญัฐทิพย์ กบิลคาม
สถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา

เริ่มประชุม เวลา ๑๓.๒๓ น.

นายเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ ทำหน้าที่ประธาน จากนั้นได้อนุญาตให้สมาชิกอภิปรายปรึกษาหารือเรื่องต่าง ๆ ต่อที่ประชุม โดยใช้เวลาประมาณ ๖๓ นาที

จากนั้นประธานได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ โดยเริ่มจากเรื่องที่ประชุมเห็นชอบให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณา ก่อน ดังนี้

๑. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่...) พ.ศ. ... ทั้งนี้วุฒิสภาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒ และมาตรา ๒๙ โดยมาตรา ๒๙ เป็นการแก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้อง ส่วนมาตรา ๒ วุฒิสภาได้เพิ่มเติมกำหนดเวลาการบังคับใช้กฎหมายเครื่องหมายการค้าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลิ่น โดยให้กฎหมายมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด ๒ ปี นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเดิม คือ พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ เกี่ยวกับคำนิยาม “เครื่องหมายการค้า” การรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า การอุทธรณ์ของผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เป็นต้น สำหรับการพิจารณาในวันนี้ มีสมาชิกหลายท่านสนใจอภิปรายประเด็นที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๒ และมาตรา ๒๙ โดยเฉพาะมาตรา ๒ ซึ่งสมาชิกผู้อภิปรายมีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว เมื่อปิดอภิปรายแล้วที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา และได้ตั้งกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาต่อไป

๒. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... ทั้งนี้วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๕ ซึ่งเป็นการเพิ่มสถานที่ปิดประกาศผู้รับมรดกของจดทะเบียนสิทธิเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ซึ่งได้มาโดยทางมรดก โดยเพิ่มที่ทำการผู้ใหญ่บ้านแห่งท้องที่ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ตั้งอยู่เป็นหนึ่งในสถานที่ปิดประกาศดังกล่าวด้วย ภายหลังการพิจารณาแล้วสภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม

๓. ร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางแพ่ง เพื่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมัน พ.ศ. ... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ทั้งนี้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในวาระแรก โดยที่ประชุมจะต้องลงมติว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางแพ่งเพื่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมัน โดยรัฐบาลให้เหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ว่า โดยที่การขนส่งน้ำมันส่วนใหญ่จะขนส่งทางเรือเดินทะเลเป็นหลัก เรือบรรทุกน้ำมันเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการปล่อยทิ้งน้ำมันลงในทะเล การรั่วไหลของน้ำมัน หรือการประสบอุบัติเหตุของเรือบรรทุกน้ำมันแล้วก่อให้เกิดความเสียหาย

มลพิษน้ำมันเหล่านี้ไม่เพียงก่อความเสียหายในบริเวณที่เกิดเหตุเท่านั้น แต่ยังอาจขยายไปสู่รัฐอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงด้วย องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime organization) จึงได้จัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความรับผิดทางแพ่งสำหรับความเสียหายจากมลพิษของน้ำมัน ค.ศ. ๑๙๙๒ (International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1992) ขึ้น เพื่อให้มีการชดใช้ความเสียหายจากมลพิษน้ำมัน โดยกำหนดให้เจ้าของเรือต้องรับผิดอย่างเคร่งครัดและต้องเอาประกันภัยหรือจัดหาหลักประกันทางการเงินอื่นใดเพื่อชดใช้ความเสียหายดังกล่าว จึงสมควรมีกฎหมายที่มีมาตรการเกี่ยวกับความรับผิดทางแพ่งเพื่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมันให้สอดคล้องกับอนุสัญญานั้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภายหลังรัฐมนตรี พ้อง ชีวานันท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมได้แถลงหลักการและเหตุผลต่อที่ประชุมแล้ว ได้มีสมาชิกสนใจอภิปรายอย่างกว้างขวาง ซึ่งสมาชิกหลายท่านมีข้อข้องใจบางประการ เช่น ปัจจุบันไทยยังไม่ได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความรับผิดทางแพ่งสำหรับความเสียหายจากมลพิษของน้ำมัน ค.ศ. ๑๙๙๒ แต่ทำไมรัฐบาลจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวก่อนที่จะเป็นภาคีสมาชิกในอนุสัญญาข้างต้น สมาชิกบางท่านตั้งข้อสังเกตว่าไทยเองก็มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการชดใช้ค่าเสียหายจากกรณีความเสียหายจากมลพิษน้ำมันหลายฉบับ เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับการละเมิดและกฎหมายการเดินเรือ เป็นต้น ซึ่งกฎหมายเหล่านี้ให้การคุ้มครองผู้เสียหายมากกว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอนี้ เป็นการจำกัดความเสียหายทางละเมิดให้กับผู้ก่อให้เกิดความเสียหายหรือเท่ากับเป็นการช่วยบริษัทเดินเรื่อน้ำมัน แต่กลับจำกัดสิทธิผู้เสียหายในการรับค่าชดใช้ความเสียหาย

รัฐมนตรีพ้อง ชีวานันท์ รมช.คมนาคม ตอบชี้แจงถึงเจตนารมณ์การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยกล่าวว่าเนื่องจากปัจจุบันเขตอำนาจในการพิจารณาคดีของศาลไทยยังไม่ครอบคลุม เนื่องจากมีเขตอำนาจศาลเพียง ๑๒ ไมล์ทะเล และเหตุที่เสนอร่างพระราชบัญญัติก่อนที่ไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความรับผิดทางแพ่งสำหรับความเสียหายจากมลพิษของน้ำมัน ค.ศ. ๑๙๙๒ นั้น เนื่องจากประเทศที่จะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ ดังกล่าวจะต้องมีกฎหมายตามที่เสนอก่อนจึงจะสามารถเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาได้ และหากเกิดเหตุนอกเหนือเขตอำนาจศาล ๑๒ ไมล์ทะเล การเรียกร้องค่าเสียหายจะมีความยากลำบาก และหากไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ ก็จะสามารถเรียกร้องค่าเสียหายได้ง่ายขึ้น ส่วนข้อสังเกตหรือคำถามอื่น ๆ จะได้มอบหมายให้กรมเจ้าท่าตอบชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรต่อไป

ภายหลังรัฐมนตรีตอบชี้แจงแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวาระแรก และตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาจำนวน ๓๑ ท่าน กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

จากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรื่องอื่น ๆ เรื่องที่ ๗.๘ คือ ตั้งกรรมาธิการสามัญในคณะกรรมการการศึกษา แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง เพราะลาออก และเรื่องอื่นๆ เรื่องที่ ๗.๑๐ ตั้งกรรมาธิการสามัญในคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและผู้พิการ แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง เพราะลาออก เมื่อจบวาระดังกล่าวแล้ว ประธานได้สั่งปิดประชุม เวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

